

- se u načelu br. 2 Priopćenja zastupnicima 11/2003 ne uspostavlja takvo razlikovanje,
- se nošenje burke u javnim prostorima tiče birača u Francuskoj ali i birača u svim zemljama Europe i jer je ta vanjska manifestacija pripadnosti Islamu pitanje od općeg interesa povezano s javnim životom poput prava žena,
- je Opći sud trebao primijeniti načela iz presude Patriciello.

2. Analiza trećeg žalbenog razloga od strane Općeg suda

U debati je zaključeno, i Opći je sud priznao, da Mylène Troszczynski nije autor sporne objave i da ju je ona obrisala čim je za nju saznala. Opći sud međutim smatra da te dvije činjenice ne treba uzeti u obzir pri utvrđivanju jesu li ispunjeni uvjeti za ukidanje imuniteta.

Opći je sud počinio očitu pogrešku u ocjeni jer:

- je potvrdio da nije na Parlamentu *da utvrdi jesu li činjenice koje se stavljaju na teret predmetnoj zastupnici dokazane*, iako Parlament ispituje činjenice priznajući u svojoj odluci da Mylène Troszczynski nije autorica objave,
- nije izveo pravne posljedice iz određenih dokaza priloženih izvješću Odbora za pravna pitanja, tj. dijelova zakona od 29. srpnja 1881., a osobito njegova članka 42.,
- se iz upućivanju žaliteljice u postupak pred Tribunal correctionnel (sud za lakša kaznena djela, Francuska) od 26. travnja 2018. vidi to da državni službenik proganja predstavnika, dakle jasna je namjera da mu se našteti na političkom planu, a što je ponašanje svojstveno *fumus persecutionis*.

Žalba koju je 21. siječnja 2019. podnijela Marion Le Pen protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 28. studenoga 2018. u predmetu T-161/17, Le Pen protiv Parlamenta

(Predmet C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Marion Anne Perrine, zvana Marine, Le Pen (zastupnik: R. Bosselut, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Zahtjevi

- ukidanje presude šestog vijeća Općeg suda Europske unije od 28. studenoga 2018. u predmetu T-161/17.

i stoga:

- poništenje odluke glavnog tajnika Parlamenta od 6. siječnja 2017. donesene na temelju članka 68. Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta” u izmijenjenoj verziji, kojom se utvrđuje dug u iznosu od 41 554 eura.

- poništenje obavijesti o terećenju br. 2017-22 od 11. siječnja 2017. kojom se žaliteljica obavještava o dugu od 41 554 eura na njezino ime koji je utvrđen nakon odluke glavnog tajnika od 6. siječnja 2017., zahtjev za povrat pogrešno uplaćenih iznosa na temelju parlamentarne pomoći, primjenu članka 68. Provedbenih mjera Statuta zastupnika Europskog parlamenta i članaka 78., 79. i 80. Financijske uredbe.
- naloži Parlamentu snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- A – Žalbeni razlozi na koje se pazi po službenoj dužnosti: Povreda prava Unije- Pogreške koje se tiču prava – Bitna povreda postupka – Povreda pravâ obrane

Taj žalbeni razlog temelji se činjenici da glavni tajnik nije osobno saslušao žaliteljicu i da joj nije proslijedio spis, a osobito izvješće OLAF-a.

Opći je sud povrijedio pravâ obrane žaliteljice osobito u vezi s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i člankom 6. EKLJP-a.

- B - Povreda prava Unije – Pogreške koje se tiču prava – Povreda načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti – Pogreška u pravnoj kvalifikaciji činjenica, iskrivljavanje činjenica i dokaza

Opći sud je iskrivio značenje dokaza koje je žaliteljica dostavila u prilogu svojem dopisu od 14. ožujka 2016. upućenom OLAF-u.

Nije moguće tvrditi da iznosi plaćeni na temelju „umjetnog” ugovora nisu upotrijebljeni u skladu s Provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta. Stoga ne postoji nikakvo iskrivljavanje predmeta ni prirode tih sredstava, niti je nanesena bilo kakva šteta Parlamentu.

- C- Zlouporaba ovlasti – *Fumus persecutionis*

Diskriminacije, skrivanje dokaza, nelojalnost i povreda pravâ obrane koje je u odnosu na žaliteljicu počinio glavni tajnik Parlamenta jesu, i Opći ih je sud trebao takvima smatrati, „objektivne, relevantne i dosljedne okolnosti i radnje poduzete isključivo, ili barem u odlučujućoj mjeri, radi postizanja ciljeva različitih od onih istaknutih ili radi zaobilaženja postupka posebno predviđenog Ugovorom za postupanje s činjenicama u predmetu”, koje ukazuju na postojanje *fumus persecutionis* na štetu žaliteljice.
